

Het dossier van de drakendoder

‘Tot op de dag van vandaag weigert menigeen het bestaan te erkennen van het onderaards labyrint dat zich uitstrekte onder het concentrisch middelpunt van Kowloon.’ Met deze openingszin uit de nieuwe roman van Clyde R. Lo A Njoe *Het dossier van de drakendoder* weet de schrijver van onder andere *Parelmoerpoeder* en *Mallura* de aandacht van de lezer vast te pinnen. Lo A Njoe gebruikt met deze zin een schrijftechniek die al heel lang wordt gebruikt: de lezer vraagt zich af of de ruimte fictie of non-fictie is. Na een paar regels kan de lezer wellicht zijn eigen mening vormen: ‘Pas nadat zowel de Britse als de Chinese gezagsdragers met hun neus op de feiten werden gedrukt, erkende de Britse kroonkolonie Hongkong het bestaan van een zeer vitale dynamische tweede stad onder haar eigen funderingen.’ Lo A Njoe maakt ook gebruik van mooie metaforen om zijn verhaal tot de verbeelding te doen spreken: het onderaardse labyrint noemt hij verder op pagina 5 een ‘octopus’: ‘Deze octopus kronkelde met zijn enorme tentakels tot zelfs aan het verder gelegen district Sha Tin’ om aan te geven hoe ver het labyrint reikte.’

Lo A Njoe schept een surreële wereld waarin duizenden mensen wonen. Velen werken

ondergronds, de catacomben, maar ook ‘bovengronds’ gaat men om er te werken. ‘In deze haast surreële wereld groeit Wong Xiao Xie op.’ Hij wordt op vijfjarige leeftijd bij een van de wasserijen afgeleverd, waarvan de eigenaar mag worden beschouwd als een van de pionnen

van de 14K (= monnikenkrijgers). Wongs moeder is kort na zijn geboorte overleden. Zijn vader en grootvader – voorheen in Britse dienst bij Accijnzen en Inklaringen – kunnen Wong niet verzorgen vanwege hun gezondheid. Zijn pleegouders zijn Man Lai en Lin Fong en zijn pionnen van de 14K. Zodoende wordt Xiao Xie beschermd door de verschillende leden van de 14K en groeit op tot een volwassen man. Wong komt op gegeven moment onder druk te staan van de organisatie: hij krijgt een opdracht om iemand van een andere ‘bende’ te liquideren. Wong komt in de keiharde wereld terecht van criminelen: drugs en geweld. Hij wordt ten onrechte verdacht van moord op een belangrijk lid van een andere bende. 14K beslist dat hij naar Amsterdam vlucht, maar dan wel met acht kilo heroïne. ‘Schiphol Amsterdam is geen Kai Tak (voormalige luchthaven van Hongkong), maar hij proeft dezelfde mondiale sfeer, alleen heeft het hier een ander gezicht, een andere sfeer en een andere structuur... Hij heeft goedbeschouwd enorm geluk, want kort daarvoor was men op Schiphol begonnen de bagage van alle passagiers uit de Aziatische landen intensief te controleren. Waarom hij trouwens met geprepareerde koffers op sleeptouw naar Amsterdam moet, blijft eigenlijk een raadsel (p. 176).’ (Drugs zijn een belangrijke bron van inkomsten voor de

verschillende trades.) De hoofdpersoon komt in de wereld van misdaad terecht. De Amsterdamse Rosse Buurt is de scène.

Lo A Njoe beschrijft zeer beeldend en gedetailleerd als een soort Peter de Vries (misdaadverslaggever) de drugscene in Amsterdam. Hij maakt van zijn personages mensen van vlees en bloed: koelbloedig, maar ook sympathiek en sterfelijk. Want ook Wong raakt verliefd. Hij besluit zelfs met zijn liefde, Liesbeth, naar Hongkong terug te gaan. Maar is deze liefdesrelatie van lange duur? Zou Wong zich ooit kunnen losrukken van de 14K? Hoofdstukken lang lezen wij de levensverhalen van behalve Wong ook van onder andere Mesut (Algerijn). Een meerwaarde van deze roman is dat Lo A Njoe de meedogenloosheid van een criminele wereld beeldend beschrijft waarin blijkt dat misdadigers ook mensen zijn met de andere keerzijden van de medaille: mensen met gevoelens, met emoties. Hij rekent af met het stereotype beeld van misdadigers: gewetenloos, wreed, koelbloedig, onbetrouwbaar.

[Jerry Dewnarain]

Clyde R. Lo A Njoe, *Het dossier van de drakendoder*. 2020. Haarlem: In de Knipscheer. ISBN 978 90 6265 770 4.